

Panda ve Kızıl Panda

Jane MEADOW

Panda ve Kızıl Panda

Jane MEADOW

Yemyeşil ve yumuşacık bir ormanın derinliklerinde, uzun ağaçların fısıldadığı ve yumuşak yosunların sıcacık bir halı gibi yayıldığı bir yerde, Bao adında genç bir dev panda yaşıyordu. Yuvarlak ve tombuldu, tüyleri siyah beyazdı ve boynuna yeşil bir yaprak atkı bağlamıştı. Her sabah Bao tatlı bambuları munch munch yiyip yüksek dallara tırmanarak gün doğumunu izlerdi. Sessiz orman evini çok severdi.

Esintili bir g n, Bao eęrelti otlarının arasında bir hıřırtı duydu. Birden kızıl kahverengi t yleri, halkalı g r kuyruęu ve kulaęının arkasına sıkıřtırılmıř k   k mavi bir  i eęi olan k   k, ince bir yaratık  ıkıverdi. Bu, uzak bir tepeden kořup gelen kızıl panda Ruby'ydi. "Merhaba!" dedi cıvıldayarak. "Ben Ruby. Senin adın ne?" "Ben Bao," dedi, dost siyah g zleriyle g l mseyerek.

Bao ve Ruby kısa sürede arkadaş oldular. Mantarların küçük fenerler gibi parladığı ve bir derenin fıkır fıkır şarkı söylediği büyülü ormanı birlikte keşfettiler. Bao Ruby'ye en sevdiği bambu korusunu gösterdi, Ruby de Bao'ya sulu kırmızı meyvelerle dolu bir meyve çalısı gösterdi. "Hadi oynayalım!" dedi Ruby. "Ama nasıl?" diye sordu Bao. Birlikte ne eğlenceyi paylaşabileceklerini bulmaya karar verdiler.

Bao, Ruby'yi uzun ve sağlam bir ağaca götürdü. "Bak, nasıl tırmanıyorum!" dedi ve yuvarlak siyah bacaklarıyla gövdeye sarılıp yukarı çıktı. Ruby onu takip etmeye çalıştı ama küçük patileri kabukta kaydı. "Bu kadar yükseğe tırmanamıyorum," dedi aşağı bakarak. Bao geri indi ve yanına oturdu. "Sorun değil," dedi nazikçe. "Başka bir oyun bulabiliriz."

Ruby'nin gözleri parladı. "Bir oyun biliyorum!" dedi ve halkalı gür kuyruğuyla dengede durarak devrilmiş bir kütüğün üzerinde koştu. Bao onu takip etmeye çalıştı ama kütük onun büyük yuvarlak gövdesinin altında sallandı. "Hop!" diye bağırdı ve pat diye oturdu. Ruby kıkırdadı. "Büyük patiler için zor," dedi. "Ama başka bir şey oynayabiliriz."

Yumuşak bir yosun parçasının üzerine yan yana oturdular. Bao bir demet bambu çıkarıp yemeye başladı. "Biraz ister misin?" diye sordu. Ruby bir ısırık aldı ve burnunu kırıştırdı. "Çıtır çıtır ama ben meyveleri daha çok severim," dedi. Meyvelerini paylaştı ve Bao onları keyifle yedi. "Bunlar çok tatlı!" dedi. Atıştırmalıklarının ne kadar farklı olduğuna güldüler.

Bao, Ruby'nin küçük mavi çiçeğine, sonra kendi yeşil yaprak atkısına baktı. "İkimizin de özel bir şeyi var," dedi. Ruby başını salladı. "Ama her şeyi çok farklı yapıyoruz," dedi. "Sen yükseğe tırmanıyorsun, ben alçakta koşuyorum. Sen bambu yiyorsun, ben meyve. Bu sorun mu?" Bao bir an düşündü. "Belki farklı olmak eğlencelidir!" dedi. "Hadi birbirimizin oyunlarını deneyelim."

Önce Ruby, Bao'ya bir kütüğün üzerinde nasıl koşulacağını gösterdi. Yavaşça gitti ve Bao onu takip etti, sallanarak ama gülümseyerek. "Yapıyorsun!" diye tezahürat yaptı Ruby. Bao'nun yuvarlak gövdesi sallandı ama sonuna kadar gitti. "Bu çok eğlenceliydi!" dedi. Sonra Bao, Ruby'ye alçak bir dala nasıl tırmanılacağını gösterdi. Ruby tırmandı, halkalı kuyruğu sallanıyordu. "Başardım!" diye ciyaktı.

Bütün öğleden sonra sırayla oynadılar. Bao, Ruby'ye mutlu bir çıkırtıyla bambu yemeyi öğretti, Ruby de Bao'ya en sulu meyveleri bulmayı öğretti. Eğreli otlarının arasında saklambaç oynadılar ve Bao'nun büyük siyah beyaz gövdesini bulmak kolaydı, bu da Ruby'yi güldürdü. Kütüklerin üzerinde yarıştılar; Ruby'nin gür kuyruğu dengesini sağlarken Bao dikkatli adımlar attı. Her oyun birlikte daha güzeldi.

Güneş batmaya başlayıp ormanı altın ve pembe renklere boyarken, Bao ve Ruby yan yana oturdular. "Tanıştığımıza sevindim," dedi Bao. "Ben de," dedi Ruby. "İkimizin de adı panda olsa da, oldukça farklıyız." Bao başını salladı. "Ama farklılıklarımız bugünü daha da eğlenceli yaptı," dedi. Ateş böceklerinin küçük yıldızlar gibi parıldamasını izlediler ve içleri sıcacık, mutlu oldu.

Ertesi sabah Ruby'nin bir fikri vardı. "İkimizin de en sevdiği şeyleri yapabileceğimiz bir oyun yeri yapalım!" dedi. Bao'nun kara gözleri parladı. Ruby'nin koşabileceği sağlam bir kütük ve Bao'nun tırmanabileceği alçak, güvenli bir dal buldular. Dinlenmek için yumuşak yosunlar yığdılar ve atıştırmak için bambu ve meyve topladılar. "Mükemmel!" dedi Ruby ve Bao da aynı fikirdeydi.

Diğer orman hayvanları ne inşa ettiklerini görmeye geldiler. Bir sincap, "Neden bu kadar farklı şeylerin olduğu bir yer yapıyorsunuz?" diye sordu. Bao gülümsedi. "Çünkü Ruby ve ben farklı oyunları severiz," dedi. "Ama birlikte oynamayı severiz." Ruby başını salladı. "Ve paylaştığımızda herkes kendine eğlenceli bir şey bulur!" Sincap önce kütüğü, sonra dalı denedi ve keyifle güldü.

Kısa sürede oyun yeri büyülü ormanın en sevilen yeri oldu. Bao ve Ruby sırayla oyunlara öncülük ettiler ve arkadaşları da katıldı. Bazıları tırmanmayı, bazıları koşmayı, bazıları da atıştırmayı sevdi. Bao ve Ruby yeni şeyler denemenin onları daha cesur ve daha mutlu yaptığını öğrendiler. Arkadaşlıkları güçlendi ve mutlu oldu, ve her zaman en iyi arkadaş olacaklarını biliyorlardı.

Bir akşam, parlayan mantarların altında otururken Ruby, "Bao, benzer isimlerimiz var ama farklı şeylere ihtiyacımız var. Ve bu sorun değil," dedi. Bao başını salladı, yeşil yaprak atkısı esintide dalgalanıyordu. "Evet," dedi. "Senin meyvelere ve kütüklere ihtiyacın var, benim bambuya ve ağaçlara. Ama ikimizin de bir arkadaşına ihtiyacı var." Gülümsediler ve çıtır bir bambu atıştırmalığı ile bir avuç tatlı meyveyi paylaştılar.

O günden sonra Bao ve Ruby her gün birlikte oynadılar. Orman arkadaşlarına farklılıkların tuhaf olmadığını, özel olduğunu öğrettiler. Büyülü orman, hayvanlar tırmanırken, koşarken, atıştırırken ve paylaşırken kahkahalarla cınladı. Ve Bao ile Ruby, arkadaşlıklarının en güzel oyun olduğunu biliyorlardı, çünkü bu arkadaşlık nezaket, merak ve sırayla oynama üzerine kuruluydu.

Ve eğer bir gün büyüü ormanı ziyaret ederseniz, yeşil yaprak atkılı yuvarlak siyah beyaz bir panda ile mavi çiçekli küçük bir kıızıl pandanın mutlulukla birlikte oynadığını görebilirsiniz. Size el sallayıp, "Gelin, bize katılın! Herkesin en sevdiği oyuna yer var," diyecekler. Çünkü Bao ve Ruby, benzer isimlerin aynı ihtiyaçlar anlamına gelmediğini öğrendiler—ve arkadaşlığı harika yapan da tam olarak bu.